

Abstrakt (česky)

Cílem této práce je představit osobnost Anny Slezské v několika rovinách, a to jako královskou dceru, manželku, matku, kněžnu, fundátorku a aspirantku na svatost. Úvodní část shrnuje fenomén ženské svatosti ve 13. století ovlivněný jak novými řeholními řády, tak ideálem „svaté panovnice“, o jehož realizaci usilovala i Anna Slezská. Následující životopisná kapitola se věnuje především Anninu působení jako slezské kněžny a mecenášky církevních institucí. Vychází přitom z neobvykle bohatého diplomatického materiálu. Ačkoli Anna Slezská nedosáhla oficiálně uznané svatosti, dochovala se o ní latinská legenda svědčící o tom, že určitá náboženská úcta k ní existovala. Závěrečná část práce zkoumá právě tuto legendu metodou komparační analýzy, tedy porovnání Anniny legendy s legendami jejích slavnějších předchůdkyň a příbuzných, Alžběty Durynské, Hedviky Slezské a Anežky České. Práce zjišťuje, že postavení Anny Slezské po smrti jejího manžela bylo vzhledem k danému období neobvykle silné, a vyslovuje hypotézu, že Anna možná zemi držela v nedílu se svými syny. Na otázku, proč na rozdíl od Anežky České či Hedviky Slezské nedosáhla oficiálního povýšení na oltář, nelze odpovědět jednoznačně, lze se však oprávněně domnívat, že roli hrály jak důvody ekonomicko-politické (tříštění Slezska na malá území, pokles významu Piastovců, vzestup Lucemburků, kteří o proces její kanonizace rovněž neměli zájem), tak církevně-diplomatické (po svatořečení Hedviky Slezské a sv. Stanislava nedlouho předtím nebylo úspěšné završení složitého kanonizačního procesu ve stejné geografické oblasti a bez významného vlivu v Římě pravděpodobné).